

Отъ опечаленитъ

Отъ кръгъл сирак, помощник кметъ

на милионната унгарска столица.

Карьерата на току що починалия будапещенски помощник кметъ Андре Либеръ (Кореспонденция на „Варненски новини.“) Буда Пеща, октомври 1936 година

Будапещенското гражданство се стече масово да отдаде последния почит на внезапно починалия пом. кметъ на гр. Будапеща Ендре Либеръ, почит на един голѣм общественик, администратор и социолог, а хилядите бедни граждани, в на своя най-голѣм благодетел.

Културно-социалната история на днешна Будапеща е тѣсно свързана с дейността на Либеръ. Останалъ кръгълъ сирак, като неврѣстно дете Либеръ бѣ в а прибранъ въ единъ приютъ за сираци. Така съ обществена помощ той израства, завършвайки съ отличие гимназия и университетъ и се отдава всецело на служба на беднитъ и нещастнитъ. Назначенъ чиновникъ въ столичната община, той обръща скоро внимание съ способноститъ си.

Довѣрватъ му и самостоятелна работа въ социално-културния отдѣлъ при Общината, особено следъ общооспейската война, когато столицата на осакатената отъ Трианонския миренъ договоръ и комунистическа революция на Бела Кунъ, Унгария се указа тѣсно да прибере и настани масовитѣ вѣжжани и бездомници. Либеръ се отличил съ организаторскитъ си способности. Самъ израсналъ средъ нищетата, съ свѣто умение и тактъ успѣва да обедини отдѣлнитъ частни и обществени прояви на благотворителностъ и да ги организира въ единъ могъщъ институтъ при общината: издигайки го по-късно на висота рѣдка въ цѣла Европа. Народнитъ кухни, нощни домове, приюти за подхвърлени деца, пансионни за сираци, домове за старци, болници, детскитъ здравно-свѣщателни станции и пр. институти организирани най-модерно сѣ дѣло на Либеръ. За де имаме представа за постигнатото под негово ръководство развитие на обществено подпомагане въ Унгария, ще посочимъ нѣколко цифри: десетки хиляди бедни ученици получаватъ ежедневно чаша топло мѣлко и кифла за закуска, а за празничнитъ — дрехи и обувки. Въ всѣки участъкъ на столицата хиляди и хиляди бѣдняци чакатъ съ трепетъ обѣда си отъ народнитъ кухни. Подъ покровителството на съпругата на Регента на Унгария Хорти, въ цѣлата страна ученици, студенти и граждани събиратъ пари за беднитъ било въ пари, било въ натура. И каква радостъ сж коледнитъ народни елхи, издигнати въ обществени зали и площи, кждето сиромаситъ получаватъ вечеря и колетъ съ коледни подарѣци, дрехи, пари и продукти.

Либеръ организира и подпомагането на студентитъ. Заслугитъ на Либеръ за културното издигане на Будапеща сж не оценени! — Модерни общински библиотеки, Народнитъ вечерни училища и университети, паркове и детски игрища оставатъ живи паметници за неговата дейностъ.

На Либеръ бѣ повѣрено сжщо така и курортната служба и иностраниа туризъмъ при столицата. Особено за засилване на иностраниа туризъмъ и бѣлнеерството въ града, той направи много. Модернизира ги. Въ това имаха случай да се увърятъ и представителитъ на Варнен. община както и варненскитъ хотелиери и ресторатори при посещението което прѣвѣха напоследѣтъ. Либеръ обогати Унгарската литература съ нѣколко ценни трудове по общински курортно-стопански въпроси, обществено подпомагане и др. Съ много сказки и статии Либеръ поддържаше будно обществената свѣстъ за подпомагане на близкитъ си. Модернитъ обществени институти и засилване на курортно-туристическия удобствъ на столицата привлечетъ всѣка година хиляди чужденци. Презъ цѣлия сж животъ Либеръ бѣ олицетворение на скромностъ, себеподобностъ и неуморенъ трудъ за себеподобнитъ си. На смъртно легло не забрави приюта, който го прибра и израси — отъ скромнитъ си средства той завеща 30 000 пенгу за сирацитъ. Инж. Иванъ Златаревъ

Въ цѣта Тексасъ, Свѣдинитъ щати отъ нѣколко години насамъ има единъ та нареченъ „университетъ за напалаги“. Младитъ птици постѣпватъ първата година въ „забавницата“ кждето ги одучаватъ отъ тѣхнитъ неприятели обноси. Ония птици, които правятъ най-голѣми дарби, минаватъ въ по-горния класъ. Освенъ правилнѣ английски езикъ, напалагитъ учатъ и други чужди езици. Въ Южна Америка най-много се търсятъ и най-скъпо се заплащатъ напалагитъ, които познаватъ отлично испански езикъ.

Ванкитъ е дължовността ГОВТАЧЪ

при пансиона за ученици. Желаящитъ да се явятъ лично при управителя на пансиона. 1 — 1484 — 2

ФРИЗЬОРСКИ салонъ „Севиля“ намали чувствително цената на електрическо дълготрайно кждене. Не се стеснявайте да провѣрите, че наистина е намалено чувствително. Щомъ провѣрите, ще се уверите! Телефонъ 20 88.

Кооперативната книжарница „УЧИТЕЛЪ“

на ул. „Антимъ“, срещу девическата гимназия — прѣотстѣва книжарския си магазинъ, при много износни условия. 1-2

Въ „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е изрѣзватъ блѣри и брошуритъ ежедневно

ЕДНОДНЕВКА

Внимателъ Д-ръ Вороновъ преподава...

Неуморимиятъ въ грижитъ си за поддържане и подобрене на човѣшкия родъ д-ръ Вороновъ напоследѣтъ е сюрпризиралъ съ единъ новъ проектъ цѣлия ученъ свѣтъ на френската република. Съ последното си научно откритие прочутиятъ д-ръ си е поставилъ за целъ „да създаде една раса отъ свѣрхо-вѣщи, чрезъ присаждането на маймунски жлезѣ въ десетгодишни момчета“. Тия момчета следъ години, когато станатъ вече мъжлѣте, щѣли да бждатъ по-едри и по умни отъ своитъ вѣрстници.

„Майката“ заявила д-ръ Вороновъ, — която повѣри детето си на мене, ще стане може би основателка на новъ и голѣмъ човѣшки типъ. Вѣстницитъ намиратъ, че изграждането на физически и умствени гиганти, по пѣтя, соченъ отъ д-ръ Вороновъ, е възможно“ (споредъ в. „Зора“).

Внимание, граждани! Разбирате ли отъ каква голѣма важностъ е проектътъ на д-ръ Вороновъ за всички ония държави, които страдатъ отъ липсата на голѣми и умни управници? Безспорно, разбирате, и азъ съмъ увѣренъ, че и вие, ведно съ мене въ момента отправяше своитъ искрени благодарности на „известния експертъ по подмладяването“. Народитъ, които сж теглили до сега отъ глупоститъ на своитъ държавници, най-после въздъхватъ облекчително. Прѣдъ политическитъ имъ погледи се откриватъ радостни перспективи. Нещо е само едно: всѣка година да отдѣлятъ по стотина момчета и да ги изпращатъ при знаменитостта на сегашния вѣкъ д-ръ Вороновъ.

По тоя начинъ, въ продължение на нѣколко години, странитъ, които до сега сж имали само дребни, ограничени, развратени и полу умни управници, ще бждатъ изправени прѣдъ една радостна политическа бжедностъ. Хилядитъ нещастия, катастрофи, безчинства, разхищения, грабежи, насилия, фалшивации, вършени отъ кждогледи, дѣморализирани и случайни държавници, ще останатъ само единъ лошъ споменъ отъ едно печално политическо минало.

Сжщиятъ в-къ („Зора“) продължава.

— На парижката колониална изложба д-ръ Вороновъ изложилъ овце, на които били присадени жлезѣ отъ овни въ френското държавно опитно земледѣлско училище въ Алжиръ. Присаденитъ животни тежѣли значително по-вече отъ неспрсаденитъ и тѣхната вълна била по-гъста и по-дълга.

Щомъ на празничнѣтъ очни главни действа тѣхъ ефикасно жлѣзватъ на младитъ овни, то на тежкитъ, до сж невѣржливиятъ мозѣкъ глави на бездарнитъ държавници и управници жлѣзватъ на шимазето чудеса ще извършатъ. Та сжващо нѣщо е науката, гоажда ни. Идватъ вече времена, когато по наученъ начинъ и чрезъ разни тамъ маймунски жлезѣ ще можеме да си произведеме ждри управници. Най-после! Ето, това се казва наука и прогресъ. Д-ръ Вороновъ, бжедъ поздравяватъ!

Тонко Бербатъвъ

Прочутиятъ италиански хирургъ проф. Франческети, отъ Римъ взелъ роговата ципа отъ око на една току що починала 19 год. девойка и го пренесълъ върху око на единъ слѣпъ мъжъ, който веднага прогледналъ. Професорътъ заявилъ, че тѣя тежка операция може да успѣе само ако роговата ципа се пренася на лице отъ противния полъ и когато ретиналъ и очния нервъ сж неповредени.

Негустъ Хайле Селасие се оплекалъ прѣдъ журналиститъ, че успѣлъ да събере само 3,000 английски лири доброволни пожертвования за закупуване оружѣе за ебискиската армия, вмѣсто очакванитъ 200 000 английски лири.

Бюджетътъ на Съединитъ щати тѣя година ще приключи съ дефицитъ отъ 2 милиарда доллара.

менъ. Но азъ ще имъ купя разни дребни подарѣчета отъ деления изтокъ и моята умна сжпва дъщеря Дори ще се зарадва. Мило ми дете, още една година и тѣя ще свѣрши гимназия, и тогава татко ѝ ще я заведе на дълго пѣтешествие, — си мислеше моряка. Но въпреки това, въ този часъ радостъ не огрѣ бащиното срдце. Нѣщо тежеше тамъ. Отъ душата му, свикнала да гледа спокойно ужаситъ на морската стихия, нѣщо се кждеше. Бѣха на 150 мили отъ о. Родосъ, на пѣтъ за Палестина, къмъ градъ Хаифа. Неподвиженъ стои капитанътъ Перехода тихо пори дълбоко тѣ небесно-сини води на Сръдиземно и този шумъ врѣще моряка къмъ далечно минало, когато чу гласа на първата си рожба.

НОВА ЦЕРКВА — САЛОНЪ

Предстоителство и освещаване

Стара-Загора 6 Тѣзи дни ще бжедъ осветена при извънредно голѣма тържественостъ църквата „Св. В. М. Пантелеймонъ“ наскоро построена въ района на Г. Паничеровскитъ (Чанакчийски) бчии.

На освещаването ще присѣствуватъ нѣколко митрополити, всички свещеници отъ епархията и много отъ цѣлата страна. Всѣки, които жолятъ да присѣствуватъ на тържеството по освещението на църквата, главната дирекция на Б. Д. Ж. е наредила да пѣтуватъ съ 50 на сто намаление.

Историята на новата църква е доста интересна: тѣя е построена изключително съ лични срдѣства на свещеницитъ отъ ст.-загорската епархия, които по собствено желание сж внесли по 1000 лв. и събраха по този начинъ около 400,000 лв.

Новата църква има тази особеностъ, че е снабдена съ вътрешни подвижни стени, които могатъ да се спускатъ и тогава църквата се превръща въ гражданскъ салонъ който ще се използва за събрания, сказки и др.

ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ

издание на сѣ ю за на професионалнитъ журналисти, (отъ Федерацията на българскитъ журналисти), е свършено нова книга, не издавана до сега у насъ. Той ще бжедъ крупна енциклопедия на търговията, индустрията, кооперативното дѣло, дѣтвизищата, минералнитъ бани, производството и пр. и пр. — въобще ще обема цѣлитъ нашъ стопански, културенъ и общественъ животъ отъ освободението и до днесъ и ще е пълнъ справочникъ за в сѣка кантора, учреждение и за всѣки човѣкъ.

Всичко що интересува чужбина ще се печата и на френски езикъ. Рекламата въ тоя алманахъ ще бжедъ най-ефикасна и дълготрайна, защото той ще е настояща книга не само у насъ, но и въ чужбина, — особено за интересующитъ се отъ стопанскитъ ни животъ. Сведения и реклами за това крупно издание въ редакцията на вестника и при вестникарскитъ настоятели на д-во Стрѣла.

10

Осждаванъ бивши полицай

за убийство на затворникъ

Казанлъкъ 5. На 4 срещу 5 юний 1935 година е билъ тежко раненъ при бой отъ полицейскитъ органи, при насилствено и зтрѣгване на показания Н. Назаревъ 24 год. отъ с. Трънчичена казанлъшко Следствие на жестокия побой, 15 дни по-късно бития Назаревъ починалъ.

По поводъ на това бѣ заведено дѣло срещу полицайтѣ побойници.

Дѣлото започна да се разглежда на 1 т. м въ с. Гълъбово, дѣто бѣха разпитани свѣдетелитъ: Онязи вечеръ, сждатъ произнесе присѣдата, споредъ която се осждаватъ по 5 год. затворъ и по 30000 лв. граждански искъ, полицейския инспекторъ Г. Райчевъ и стражаря Дечко Георгиевъ. Останалитъ подсждими сж оправдани.

Убийство въ Брътвица

заради една щѣка за билиардъ

Брътвица 5. Въ петѣкъ къмъ 6:30 часа въ кафенето на Др. Т. Портѣвъ играели билиардъ Благо Гълъбовъ и Дим. Назаревъ. Дватата били пиани. Мѣжду тѣхъ настѣпилъ разривъ. Тогава Гълъбовъ излѣзълъ отъ кафенето и следъ малко се върнелъ съ малка брадва рже. Съ нея той успѣлъ да нарани въ шията Назаревъ. Последния въ момента на самоотбрана, го настѣгналъ и сж ножа си го наранилъ на двѣ мѣста по тѣлото, вследствие на което смъртъта последвала веднага.

Убийството и нараняването били предизвикани заради една щѣка.

Радио Варна

7 октомври 1936 г. (срѣда)

ВЕЧЕРЬ

19:30 — Народна музика: — Атанасъ Христовъ свири на гдулка. 20:00 — Оперни арии, 20:30 — Камерна музика. 21:00 — Произведения на Рихардъ Щраусъ. 21:30 — Новини и съобщения, предсказания за времето, борса. 21:40 — Забавна музика. 22:00 — Танцова музика. 22:30 — Край на предаването.

— Въ народнитъ консервни работилници въ стрѣната презъ това лѣто сж били консервирани общо къмъ 500,000 кгг. зеленчуци и овощия.

Общинско Курортно Стопанство, Варна

Обявление

№ 2167

гр. Варна, 7 октомври 1936 г.

Обявява се на интересующитъ се, че на 9 т. м. 15 (3) часа после обѣдъ въ канцеларията на стопанството Св. Константинъ, ще се продаде чрезъ спазряване гроздето на лозе отъоколо 16 декара. Продажбата се разбира на чуканъ изцѣло за всичкото количество грозде — състоящо се отъ около 7 декара „димитъ“ и останалото разни винени сортове. Първоначална цена 20,000 лв. Залогъ 10 на сто. Изплащането стойността на гроздето става въ прѣплата. Купувача може да прибере гроздето, когато пожелае. Настоящото обявление служи вмѣсто поемни условия.

ОТЪ СТОПАНСТВОТО

Олга Димитрова

Сждбата на моряка

Когато параходътъ се отдѣли отъ пристанището, капитанътъ, застаналъ на мостика, бодро и весело се сбогуваше съ познатитъ изпращачи. Морето бѣ тихо, д-огерациятъ денъ кокетно се оглеждаше въ синитъ води. Пѣтницитъ се раздвижиха, всѣки се настѣгна въ кабинитъ си. Прѣдстоеше на всички дълго пѣтуване, а на открито море често изненади не сж изключени. Но този пѣтъ морето бѣ необикновено тихо. Пѣтуването приятно, всички се забавляватъ, танцуватъ, съзерцаватъ природата. Само на капитана на строението отъ втория денъ е промѣнено, този морски лѣвъ е мѣлчаливъ, дори мраченъ. Вече сж на открито море отдавна, а състоянието на пѣтницитъ е добро.

Недѣля е. Къмъ единадесетъ часа, капитанътъ става крайно раздразненъ, отива въ каютата и взема книгата за четене. Отгравя се къмъ горната палуба. Държи въ ржцетъ си разтопеченъ сборникъ разказа „Сждаба“.

Зачита, Спира. Обръща се къмъ помощника си.

— Стояновъ, вие останете вмѣсто менъ. Днесъ не мога, нѣщо става...

Капитанътъ отиде къмъ края на палубата. Прочете два резказа съ увлечение. Отъ за коравялото търдце на моряка се отрониха нѣколко искрени слъзи. Мисълта му лѣтеше къмъ дома и семейството.

— Милитъ, сигуръ въ този моментъ се безпокоятъ за

менъ. Но азъ ще имъ купя разни дребни подарѣчета отъ деления изтокъ и моята умна сжпва дъщеря Дори ще се зарадва. Мило ми дете, още една година и тѣя ще свѣрши гимназия, и тогава татко ѝ ще я заведе на дълго пѣтешествие, — си мислеше моряка. Но въпреки това, въ този часъ радостъ не огрѣ бащиното срдце. Нѣщо тежеше тамъ. Отъ душата му, свикнала да гледа спокойно ужаситъ на морската стихия, нѣщо се кждеше. Бѣха на 150 мили отъ о. Родосъ, на пѣтъ за Палестина, къмъ градъ Хаифа. Неподвиженъ стои капитанътъ Перехода тихо пори дълбоко тѣ небесно-сини води на Сръдиземно и този шумъ врѣще моряка къмъ далечно минало, когато чу гласа на първата си рожба.

Пѣтуването сж свърши. Но ви пѣтници се качиха. Тръгнаха къмъ родната Костовъ, тѣя сж казва капитанътъ на парахода, сж радостъ подреждаше купитъ дребноли, подарѣци за жени си и любимата си дъщеря.

Но съ приближаването сж къмъ роднитъ бѣгове, незнана тревога нарастваше въ душата му.

Когато стигнаха Варна, изви се есененъ вѣтръ и отъ навесенитъ тъмни облаци закапаха едри капки дъждъ. Отъ парахода последенъ слѣзе капитанътъ. Тръгна сж бавни стѣпки къмъ дома си. Дъждътъ го бѣ измокрилъ. Мѣлчаливъ отвори пѣтната врата, мина презъ градинката, потгнала въ есенни хризастеми. — Какъ хубаво сж нацѣ

гѣли цѣтята на Дора, — си каза той.

Въ коридора срещна жена си блѣда, изплашена. Въ разширенитъ ѝ зеници се бѣ изписала мировата скръбъ...

— Дора е зле, менингитъ... Нищо повече не мога да каже сломената жена. Приведе глава на рамото на мъжа си и горчиво заплака.

Свещенитъ майчини слъзи се слѣха съ студентитъ струи отъ дъжда, които течѣха отъ моряшката шапка...

Въ стаята лежеше младо момиче, сж изпито лице и въ мжчителни конвулсии, които продължиха още три дни. Следъ това бащата затвори очитъ на любимото си чедо...

На тринадесетия денъ, морякъ пакъ замина. Въ гърдитъ му бѣ пусто, срдцето откубнато... Шумѣха водитъ, тра-

кеха машинитъ. Наоколо хорѣ — Какъ могатъ да се смѣятъ, когато не знаятъ що имъ носи утрешниятъ денъ? — сж оудаване ги наблюдаваше капитанътъ.

Настѣпи ли вечеръ и зѣздитъ изпѣстритъ свода небесенъ Костовъ отиваше на горната палуба, въ ржцетъ си държеше портрѣче на девойка съ тъмни като ноцѣта очи, сж усмивка, прѣскаща звездитъ прахъ и дълго, дълго оставаше тамъ въ нощта...

Въ областта на Сквилититъ планини, въ щата Колорадо, Съединитъ щати бушуватъ отъ нѣколко дни насамъ снѣжни бури, незапомнени въ Америка отъ 64 години насамъ. До сега сж загинали 13 души, а материалнитъ щети възлизатъ до тоя моментъ на повече отъ 20 милиона долара.

Строителит на Свременно България

Общонародния въпрос

VI

Защо не отидох български пратеници? — Тайни събрания на народните ни дейци в Македония и Пера. — Берлинският договор и впечатлението от него в българския свят. — Съвещания на българските вожди в Пловдив. — Мисленето до посланиците в Цариград. — Агитацията за въоръжено съпротивление в Румелия. — Движението по македонската граница и Родопското въстание. — Възбуждането в сърцата на руските офицери. — Амбасиата на Дондуков. — Острие на Учредителното събрание в Търново. — Митингът в църквата „св. Никола“. — „Млади“ и „стари“. — Каравелов водителя на „младите“. — Идеята да се разтури Учредителното събрание. — Ултиматум на Давидова до ки. Дондукова. — И а м с а т а на Луканова. — Развързката на „общонародния въпрос“.

Управляващия италианското посолство, макар да призна естествено право на българския народ да се стреми към своето обединение, имъ заяви, че не може да става и дума за измъненето на единъ токущо подписанъ договоръ: на възраженията на българските пратеници, той отговори съ примѣра на Италия, която се борила тъй дълго, дорде да достигне своето единство. Посланиците на Германия и Австро-Унгария само изслушаха депутатията, безъ да кажатъ нищо; френския посланикъ отказа даже да я приеме. Англическиятъ прие, но само за да я изругае. Той не й даде даже да се обясни; зомътъ влезе въ кабинета му, той почна да хвърля в р х у българския народъ най цинични обвинения. Англически посланикъ в Цариградъ бѣ тогава Лаяръ, автора на прочутитъ рапорти, въ които той оправдаваше турските власти по въпроса за кланетата, Фанатиченъ привърженикъ на цѣлостната Турция, той считаше Берлинския договоръ като една катастрофа за английскитъ интереси. Българскитъ пратеници, които идѣха сега да му говорятъ за възстановленieto на Санъ Стефанска България, не можахъ освенъ да раздухатъ у него гнѣва на единъ победенъ човѣкъ.

Главната целъ на българската депутация бѣ да ходатайства предъ посланиците, за да не се позволи на Турция да държи гарнизони на Балкана. Въ това отношение тя не можа обаче да добие никакви успокоителни увѣрения. Никоя сила не можеше да настоява предъ султана за отричането му отъ едно съществено право, което символизираше неговото владичество въ Румелия и гарантираше трайността на новосъздаденото положение. Рускиятъ посланикъ князь Лобановъ, който прие депутатията много благосклонно, обещаващъ, че Русия ще направи всичко въз-

можно, за да предотврати нещастията, които можеха да доведатъ турскитъ гарнизони; но и той не бѣше сигуренъ, че Портата ще склони да послуша рускитъ съвети. А за едно брутално давление върху Турция, не можеше и да се мисли: какъ можеше Русия да се оплъчи срещу изпълнение то на една клеуза, за която тя бѣше дала само преди нѣколко месеца своето съгласие?

Пратениците се върнаха въ Пловдивъ пессимистически настроени. Тѣ носѣха съ себе си — по-осезателенъ вече следъ неуспѣха, и по-страшенъ — призрака на турското владичество. Между туй скрътъ, опредѣленъ отъ чл. 6-ий на Берлинския договоръ за траянето на руската окупация наближавше. Императорския комисаръ князь Дондуковъ бѣ взелъ вече мѣрки да се съвика това „Собрание на първенци“ (assemblée de notables) което трѣбваше споредъ чл. 4 отъ договора да изработи „органическия уставъ“ на княжество. То трѣбваше да се открие презъ февруарий и още презъ първитъ числа на месеца депутатитъ бѣха се събрали въ Търново. Центъра на нещолно движение се пренесе вече тукъ въ старата столица. Българи отъ разнитъ клътове на отечеството бѣха надолшли сега тукъ, както по рано въ Пловдивъ. Отъ Македония: Йосифъ Ковачевъ, Дръ Помяновъ, Д. Каранфиловичъ, Василъ Диамандиевъ; отъ Източна Румелия: П. Р. Славейковъ, П. Каравеловъ, Дръ Стоиловъ. Имаше българи и отъ Добруджа, отъ Бесарабия, отъ земитъ дадени на Сърбия. Както въ първия народенъ съборъ въ Цариградъ, когато се устройваше новата българска църква, тъй и сега, въ навечерието на първата българска кама, която щѣше да положи основитъ на възродената ни държава, отъ всинѣтъ краища, по които историтъ е разхвърляла това жилаво и упорито племе, бѣха се събрали

Хроника

Назначена е комисия по изг. тавяне проектодоговора за машинната частъ на новата клиника. Комисията работи усилено.

Отпуснатъ е 150,000 лева кредитъ за довършването на Варненския общински приютъ за старци и неджгави. Приютътъ ще бѣде готовъ къмъ края на текущата година.

Пристигналъ е вчера на варненското пристанище турския параходъ „Назимъ“. Съ него ще замине за Турция около 1000 изселници турци отъ Шуменско и Свищовско. Забърна се отъ своята 5-дневна обиколка Варненския околийски управител г-нъ Б. Желевъ.

Изнесени сж до сега отъ с. Бѣла 5 вагона грозде въ чужбина. Износа на грозде ще продължи.

Дежурни аптеки: Паунчева (бивша Бойчева) — площадъ „Независимостъ“, Захариевъ — „Пазарния площадъ“, Гюлмезовъ — ул. „Мария Луиза“.

Поради застудяването в времето посетителитъ на морскитъ бани сж свършено намалели: дневно се къпятъ 8-10 души. Днесъ температурата на водата бѣше 18 градуса.

Краиниятъ срокъ за плащане съ намаление недоборитъ по пѣтния данѣкъ, съгласно чл. 43 отъ Закона за пѣтицѣта, е 31 октомври т. г. Следъ тази дата, данѣкъ ще се събира принудително съ 50 на сто увеличение, като за едната година — 225 лв. а за всяка друга 75 лв. Този срокъ нѣма да бѣде продълженъ.

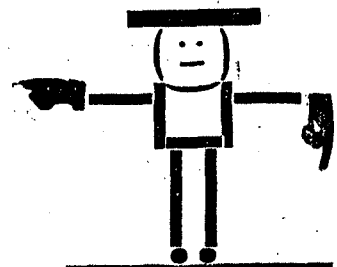
многобройни представители, избрани официално или пъкъ призвани отъ своя собственъ патриотизъмъ, но всички еднакво залесани, трѣскави и неустановени. Физиономията на Търново въ тия моменти трѣбва да е била особено любопитна. Стариятъ престолень градъ виждаше да възкръсватъ по неговитъ улици, ако не едновременно видения на царски церемонии и български шествия, то поне шумътъ, движението, нѣщо отъ драматичната външност на забравенитъ времена. Въ града владѣеше, наистина, голѣмо оживление. Руски войници, български новобранци токущо надѣнали униформи, селяни, дипломати, чужди кореспонденти съ фотографически апарати въ ръка, турци съ фесове, турци съ чалми, българи въ всевъзможни носии

Варненци!

СТОЛИЧНИЯТЪ ЦИРКЪ

ИМПЕРИАЛЪ

Първокласна програма
отъ европейски и български артисти 1-2

Дребни вести

Миналата година въ парижката полиция бѣха назначени две жени. Тѣ като сж вършили „службата“ си извънредно съвестно и съ отличенъ успѣхъ; сега директорътъ на парижката полиция решилъ да увеличи броя на женитъ — полици. До сега формата на женитъ на тая на мжжкитъ имъ колеги, сега, обаче, формата имъ ще бѣде видоизмѣнена, за да може да задоволява и изискванията на естетиката.

До края на текущата година 5000 бедни евреи отъ Съединенитъ щати ще бѣждатъ заселени въ съветската еврейска република Биробиджанъ.

Германскитъ училищни власти въ рейнската областъ въвели частъ по грижи за жбитъ. Още при постѣпването си въ 1-во отдѣление, ученицитъ сж длъжни да си забавятъ, освенъ учебнитъ пособия, още четка и паста за жбти, които сѣдържатъ въ специални шкафчета въ училището. Проди за почване на учебнитъ занаяти, всички ченици сж длъжни на двора, подъ надзора на учителъ, да си измиватъ жбитъ.

весели групи тѣлпи, които се забърха, депутати, спорящи съ високъ гласъ — всичко това шаваше, шумѣше неуморно по стрѣмнитъ и тѣсни търновски улици надъ които се издигаше едно ясно и меко февруарско небе. Тая обстановка не смущаваше българскитъ депутати; отъ две години насамъ тѣ бѣха видѣли толкова неубикновени нѣща: Тѣ идѣха, вдѣзали самоуверено въ своето качество и вече успѣли да свикнатъ съ него. Тѣ идѣха бавно, кални, на мѣста непроходими. Мостовитъ бѣха разрушени. Пѣтуването бѣ мжичтелно. Трѣбваше да мине еднѣ седмица до дето да пристигнатъ всички депутати. Презъ това време дошлитъ вече избраници, разглеждаха Търново и неговитъ старини. (сл.)

Знаете ли?

244) Кои сж били иконоборцитъ?

245) Отъ кога датира самоуправлението на Светогорския полуостровъ?

246) На кога е изпратилъ Волтеръ писмо отъ четири страници, изпълнено съ тия думи: „Бай Андре, правете перуки, перуки...“, повтори рени безброй пжти?

Отговоръ на по-рано зададенитъ въпроси

241) Днешна Полша граничи съ шестъ държави: Германия, Чехослования, Ромъния, Съветска Русия, Латвия и Литва. Съ Унгария не граничи.

242) Названието „баща на медицината“ е дадено на гръка Ескулапъ, макаръ, той да не го заслужава. Ескулапъ е живѣлъ въ 6 тия вѣкъ преди Христа и по него време не се е знаело, че медицината е била широко развита въ Египетъ, Индия и Китай столѣтия и хиляди години преди да започне развитието на гръцката наука.

Китайскитъ императоръ Чингъ Хонгъ (3000 години преди Христа) и Хуангъ-Ти (2637 години преди Христа) могатъ съ пълно право да се считатъ като създатели на медицината, и познавачи на природата въобще. Тѣ сж съставили дълги списъци съ описание на голѣмъ брой лѣковити тревы е начина, по който трѣбва да се потрѣбаватъ. Китайскитъ учнѣ Ли Чи Чинъ е съставилъ медицинска енциклопедия отъ 20 тома, въ която описва подробно лѣковититъ билки и употребата имъ. Въ древна Индия свещеницитъ сжко така сж били и вещи лѣкари. Една стара индийска свещена книга съдържа най богатата сбирка описания на лѣковити билки, много отъ които и до днесъ днешенъ не сж били изпитани. Има сведения, споредъ които и египтянитъ още 2250 години преди Христа сж познавали нѣкои лѣковити билки, които и днесъ се употребаватъ въ медицината.

243) Не се знае точно кога е започналъ монашескиятъ животъ въ Света гора. Ако се сжди по известни исторически

ВЕСТИ отъ БЪЛГАРИЯ

Тригодишното момиченце Илала Демировъ Хасанова погълнало нѣколко химикови хлпчета, които то помислило за бомбони, вследствие на което починало.

Ломската община е предпринела провѣрка на всички онѣ лица, които живѣятъ въ Ломъ, а не сж записани за жители на общината. Всички подобни лица ще бѣждатъ глобени отъ 100 до 1,000 лв.

Лозята въ Северна България сж пострадали чувствително отъ епидемията.

Пререгистрирането на безработни въ Бургазъ върви много мудо. До сега сж се явили въ Инспекцията по труда, за да се пререгистратъ, само една малка частъ отъ безработнитъ.

Радка Русева, 17 годишна, отъ село Божурище, кубратска околия отишла завчера съ братчето си да бере круши вънъ отъ село. Когато се начила на дървото, Радка паднала отъ него и така лошо се ударила, щото издхнала на мѣсто.

Презъ текущата година въ Бургазъ сж се преселили 175 души, а сж се изселили повече — 229 души.

Въ русенската търговско-индустриална камара сж постѣпили запитвания отъ страна на холандски търговски фирми, които се интересуватъ за български брашна, орѣхи, сливи и анасонъ, а една германска фирма иска да внесе отъ България сушени гжби, и боровинки.

данны, първитъ монаси сж се настанили въ Света гора презъ 8-то и въ началото на 9-то столѣтие, презъ времето на византийскитъ императори иконоборци. Монаситъ, подгонени отъ императоритъ, започнали да се криятъ изъ затѣнитѣтъ краища на държавата, между другитъ — и въ Света гора. Презъ първата половина на 9-то столѣтие въ Света гора има вече силна монашеска колония.

— Слушей татко, — звѣнѣтъ за молитва! — извика Сандаръ, безъ да подозира, че това звѣнче вика баща ми къмъ последния ходъ на земята.

— Да, сине мой, — отговори графъ Семиятски спокойно, съ достойно за учуде, настроение. — Звѣнчето вика. Нали тъй. Ти сега ще се молишъ ли за баща си?

Като изговори тези думи, осъждения предаде на приятеля си писмото, което бѣ написано до сина си и графъ Таборъ внимателно го скри въ пазвата си.

Вратата шумно се отвори. Джелатинътъ влезе съ помощницитъ си. Той падна на колена предъ осъждения, целуна му ръката и съ пълна ревностъ се помоли на Бога за милостъ и опрощение.

— Господинъ Графе, — каза той съ треперящъ гласъ, никогъ не ми е била длъжността толкова тежка, колкото днесъ. Азъ бихъ далъ всичко, ако би било възможно, щото този удъръ да мине надъ мене.

Напълно смаянъ Сандоръ, съ синитъ очи съгледа джелатина, но смаяването му премина скоро въ ужасъ. Тогавъ той се прилепи до баща си и треперящъ страхъ извика:

— Татко! татко! страхъ ме е. Тѣ искатъ да ти направятъ нѣкакво зло.

И когато джелатина се обърна къмъ него за да го утѣши, детето захвана ужасно да вика:

— Азъ те познавамъ ти си джелатина. Татко, татко! Той не бива да ти прави зло. На помощ, на помощ.

Съ този отчаянъ винкъ нещастното дете падна въ несвѣсть.

Ще ти отнематъ и гордото име на прадѣди тѣти и ти ще минешъ като дете на долни хора и ще изстрадашъ въ крайна бедностъ.

Не забравяй, че най благо, едната кръвъ на тази държава тече въ жилитъ ти. Уми по-добре, преди да стъпишъ на попрището на срама и престѣпленieto.

„Животътъ не е връхъ на добринитъ“.

Но вината е най-големата отъ злинитъ. „Единственото утѣшение въ нещастieto ми е това че азъ умирамъ невиненъ. Сандоръ мой, азъ отивамъ сега при обичната ти майка на небето.

Бѣди благочестивъ и добъръ, щото нѣкога да се видимъ въ по-добра вѣчностъ. Майка ти ще те гледа ясно отъ небесната висота. Тя денемъ и нощемъ ще се моли за твоето добро.

Азъ не искамъ да казвамъ името на неприятеля си, защото не трѣбва да го мразимъ и да не проклиняшъ неговото име. Далечъ е отъ мене мисльта да веля въ твоята детинска душа омраза и ненавистъ. Азъ оставямъ отмъщението въ ръцетъ на оногаво, който седи на трона върху облацитъ.

„Сбогомъ, мое единствено дете, мое скъпо съкровище! Азъ трѣбва да свърша. Нищожната свѣщъ, която по милостъ и добродушие получихъ, е почти на угасване. Тя прилича на моя животъ, който сжко скоро ще обкржи вѣченъ сънъ. Сине мой много-обичний ми сине, азъ не мога за последенъ пжтъ да сложя на хубавитъ ти уста целуване, затова целувамъ този листъ книга, който, ако ще Богъ, ще стигне въ твоитъ ръце.“

Богъ да те благослови, сине! Той да вземе тебъ — детето безъ баща и майка, подъ милостивата си защита.

Това е последното желание на нещастния ти баща.

Александъръ графъ фонъ Семиятски

се наложи да замине въ Колорадо за цѣлото лѣто по политически работи. Съ Мери той не бѣ се виждалъ и, подчинявайки се на желанието й, не търсеше среща, като се задоволяваше съ краткитъ виждания съ Джекъ. Едвардъ окончателно дѣйде до обуждението, че Джекъ е най заблажителното момче въ свѣта. Той не губѣше надежда, че рано или късно да завоюва Мери. Беатриса го съветваше да се запаса съ търпение. Но Едвардъ чувствуваше, че търпението му се изчерпа. Знаейки, че скоро ще му се наложи да напусне Вашингтонъ, той бѣше готовъ да постави всичко на карта и да направи още единъ, последенъ и отчаянъ опитъ да получи съгласието на любимата жена.

Потъналъ въ мислитъ си, Стивентъ върѣшше, безъ да гледа на страни, и не чу, какъ отзадъ се разнесе детски тропотъ. Нѣчки ржце го обгърнаха за краката. Раздеде се веселъ смѣхъ!

— Уловихъ ви, мистъръ Едвардъ, нѣма да ви пусна!

— Джекъ! Едва ли не паднахъ!

Стивентъ вдигна момчето на ръце и се обърна, търсейки съ очи французойката. Въмѣсто мадамъзель Дюлой, той видѣ Мери!

Като пусна Джекъ на земята, Едвардъ стоеше нерешително, съ шапка въ ръка. Бузитъ на Мери леко пламнаха, та се усмихнаше.

— Джекъ е станалъ голѣмъ немирникъ, нали? — продума съ трудъ Едвардъ.

— Боя се, че вие го разглезахте!

— Мжчно е човѣкъ да не го глези.

Нѣколко секунди младитъ хора се гледаха

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Епопеята на Алказаръ

(Продължението от 1-ва страница)

Ние алъзхем в Алказаръ, през един прозорец на втория етаж. От това може да се видят колко развалини сж се натрупали след бомбардировките и минните взривове. По-кривит сж съборени, широкит звали сж подъ открито небе, стенит сж осъяни с дупки, които зъят като мърт вешки очи. Въ една дупка,

въ формата на картеръ

сж навърляни човъшки трупе. Гледката е непоносима! Викове. Блъсканица. . . Зеловен е един мародеръ-убиец на мѣстопрежплението. Отвеждат го до кратера-гробница.

— Скачай, убиец!

Човъкът скочи.

— Тичай, убиец!

Човъкът прави нѣколко крачки. Изпращават вистрели. Мародерът се повали в кратера. Едно човъшко съществуване по-малко.

Влизамъ въ подземията. Повечето отъ защитницитъ на Алказаръ сж още тамъ. Нѣколко жени ме опжватъ въ тъмнината. Чуватъ се детски викове. Една жена, още съвсемъ млада, но блѣда като смѣтникъ, стиска до гърдитъ си едно 20 дневно пеленаче. Това дете е родено презъ време на обсадата и е кръстено „Алказаръ респитудо“. Въ залитъ, които служатъ за болница, върху окървавени покривки, лежатъ раненитъ. Тъ сж около 500 души, нагледжани отъ пет милосрдни сестри. Умрѣлитъ сж погребани въ едно отъ подземията.

— Оставаха ни още 7 коня — казва единъ отъ защитницитъ на Алказаръ, отъ които единъ конъ за надбѣгване. Той щѣше да бжде убитъ последенъ.

Кой ще опише тая епопея?

По заповѣдъ на полковникъ Хозе Маскадо, комендантъ на крепостта,

защитницитъ се специализирали

въ разни служби. На отдѣлението на „зигъ-загитъ“ сж били възлагани най-опаснитъ задачи. Групата „Симплонъ“ имала за задача да прокопаватъ тунели. За да поставятъ взривове срещу нападателитъ. Отдѣлението на „Смъртъта“ е изпѣлзвало шурмовитъ нападения. Единъ шурмъ е билъ предприетъ изключително за доставка на цигари. Той излѣзълъ напълно сполучливъ.

Чуватъ се викове. Генералъ Франко влиза въ Алказаръ, придруженъ отъ генералъ Милена Астрей. Произнасятъ се пламени речи и се раздаватъ орденни. Около менъ мжже и жени плачатъ съ гласъ. Единъ малък 14 годишенъ доброволецъ, декориранъ съ орденъ за храбростъ, цѣлува ржката на генералъ Франко. Вождътъ на националиститъ избърсва една слъза, която се търкула по бузата му. . .

Благодарение усилията на кралъ Ибнъ Саудъ, въ Арабия сж инсталирани вече 15 малки радио-предавателни станции. Инсталирането на радио-станциитъ е ставало при извънредно тежки условия, особено въ Мека, кждето не смѣ нито единъ „невѣрникъ“ да стѣпи. За да избѣгне тая прѣчка, кралъ Ибнъ Саудъ изпратилъ нѣколко свои поданици въ Англия да следватъ радиотехника. Радио-станциитъ сж били пренесени съ камили въ акт решимостта на Арабия и монтирани подъ надзора на четири ижидини раба.

Посрещането

Невѣна Дочева прави изповѣдь предъ сѣдебнитъ власти

Днесъ тя е вече по-добре и била въ състояние да води разговоръ. Невѣна Дочева се разкайва за постѣпката си. Ако остане жива пакъ ще играе на сцената. Иванъ Станевъ не е можалъ да разговаря съ самоотровната се. Младиятъ мжжъ съ когото завързала сърдечно приятелство, посетилъ Дочева въ болницата.

София 7, Благодарение навреме дадената медицинска помощъ, опасността за живота на артистката Невѣна Дочева вече нѣма. Дори отзарана тя станала за малко време отъ леглото си.

Предъ полицейския следователъ Дочева направила изповѣдь, при която следователътъ казалъ:

— Защо не дойдохте при насъ? Човѣка, който Ви е обидилъ, поне щѣхмѣ да го предупредимъ, повече да не се занимава съ Васъ. Не биваше съ отрова да свършвате.

Дочева била посетена и отъ нѣкои артисти отъ Кооперативния театръ, предъ които се разкайвала

за постѣпката си.

Предъ артиста Петко Никовъ тя казала:

— Азъ пакъ ще се върна на сцената. Тамъ израстнахъ и, може би, на сцената ще умра, Искахъ другъ животъ, но сѣдбата, като че ли ми е опредѣлила да бжда само артистка и на сцената, и въ живота.

Въ болницата вчера Дочева е била посетена и отъ артиста Ив. Станевъ, но съ него не е могла да говори, защото още била въ безсъзнание.

По-късно Дочева разговаряла съ младия мжжъ, съ когото завързала сърдечно приятелство презъ лѣтото въ Ловечъ, Той е билъ сѣдебенъ чиновникъ.

Опроудването на Мадридъ започнало отъ вчера

Всички негодни да се сражаватъ, се изпращатъ въ провинцията. Вчерашната успѣшна бомбардировка на Мадридъ нито единъ правителственъ аеропланъ не направилъ опитъ да се съпротивлява. Покаяна до населението да предаде столицата. Униклето въ Мадридъ следъ падането на Толедо.

Валадолидъ 7. Радио Валадолидъ съобщава:

— Вчера 30 националистически героплана бомбардираха ж. п. линии, въздушнитъ пристанища и казармитъ на Мадридъ.

Националистическитъ лѣтци хвърлиха надъ столицата много позиви, подканващи населението и войската да предадатъ града, за да го спасятъ отъ разрушение.

Изпраздането на Мад-

ридъ е започнато вече усилено. Работническитъ организации издаватъ позволителни за свободно преминаване презъ укрепени тѣ линии на всички лица, които сж негодни да защитаватъ столицата.

Коруна 7. Радио Коруна съобщава:

— Мадридското правителство отпусна нови 5 милиона пезети за укрепяването на Мадридъ.

Рабатъ 7 Радио Севиля съобщава:

— Превземането на Толедо, чието превземане на времето отъ милиционеритъ имъ коства 2500 убити, предиз-

Усиленъ строежъ на нови училища въ страната

София 7. Въ много селища въ страната училищнитъ помещения сж много нехигиенически. За строежъ на нови училища, въ бюджета на м-вото на просвѣтата сж предвидени нѣколко специални фонда. Презъ тая година отъ фондове сж били отпуснати общо 180 милиона лева.

За строежъ на нови училища въ М-вото сж постѣпили искания за нови 150 милиона лева.

Отъ нѣколко години насамъ е билъ създаденъ при министерството специаленъ фондъ за строежъ на гимназии. Отъ него ежегодно се отпусчатъ за строежъ на нови гимназии по 16 милиона лева.

вика силенъ мораленъ гнетъ въ Мадридъ, кждето събиратъ на нови набори и милиционери върви по настоящемъ много трудно.

Потвърждава се, че бомбардировката на Мадридъ, която продължила цѣли два часа, била много успѣшна, Нито единъ правителственъ аеропланъ не направилъ опитъ да се съпротивлява.

Бургосъ 8. Специалниятъ дописникъ на Хавасъ съобщава:

— Националистическото правителство, чийто съставъ бѣ оповестенъ вчера късно следъ обѣдъ, има следнитъ две отличителни черти:

1.) Това е единъ авторитаренъ режимъ, съ само едно отговорно лице — единъ водачъ, управляващъ държавата.

2.) Правителството е състои отъ технически лица. Народниятъ съветъ въ Бургосъ се премахва, като се замѣнява съ едно правителство, чието устройство е следното:

— Начело стои Държавния глава — ген. Франко, съ петъ ведомства, зависими прѣко отъ държавния глава.

Инженерно-архитектни

камари въ България. Законопроектъ изработенъ

София 7 Законопроектъ за инженерно-архитектнитъ камари е окончателно изработенъ. Презъ седмицата управителното тѣло на БИАД ще се произнесе окончателно по проекта и ще даде своитъ врѣзжания по него.

Предполага се, че законопроектъ ще бжде приетъ отъ министерския съветъ презъ м-цъ ноември.

Агреманъ за Стойка ладенъ

отъ английското правителство

Букурещъ 7. Английското правителство даде агреманъ за назначаването на Василе Стойка досегашенъ пълн. м-ръ въ София, за ромънски посланикъ въ Лондонъ.

Стойка ще заеме поста, който въ миналото се заемаше отъ бившия м-ръ на външитъ работи Титулеску.

Германската военна авиация е започнала вече да приема масово доброволци, извънъ ония лица, които по решение на наборнитъ комисии ще изслужаватъ военната служба въ авиацията.

Варненски Народенъ Театръ

Днесъ срѣда 7 т. м

ХЪШОВЕ

драма въ 5 действия отъ Ив. Вазовъ Начало 8 30 ч. Цени обикновени.

Наскоро: **МАТУРА!**

единъ другъ забъркани и сетне и двамата се измѣха.

— Ще дойде съ васъ, — каза Стивенъ. Нужно ми е да поговоря съ васъ за Джекъ. Нали нѣмате нищо противъ?

— Не.

Джекъ вървѣше между тѣхъ, бърборейки не-престанно. Като дойде въ къщи, той заяви че иска да играе на „дивия Западъ“ и се втурна въ детската стая да си намѣкне кожената рубашка и кеубойската шапка и да вземе примката отъ вжже.

Мери отведе госта въ библиотеката. Стивенъ разбра какво искеше да каже Беатрисе, когато казваше, че Мери приличала на „елабастрова статуя“. Въ нея имаше одухотвореностъ и крехкостъ, които Едвардъ по-рано не забелязваше. Но той реши да не ѝ дава време да мисли за миналото. То е свършено. Настоящото принадлежи нему. Тѣй заговори, подбирайки старателно думитъ:

— Знаемъ, че не мога да нищо да кажа за свое оправдание Мери, — нищо, за което да не сте си помислили. Да не говоримъ за миналото. То е свършено. Вие сте мой сѣдия. Азъ ви обичамъ, вие знаете това. Но има още по-важно дажѣ отъ нашата любовъ. Говоря за Джекъ. Вие искате да носи името ми. Дайте му моето име, Мери!

Стивенъ направи една крачка къмъ девойката.

— Мери, азъ не повѣрв хъ, когато ми казахте, че за мене нѣма надежда. Постарахъ се да се подчиня на желанието ви, мѣлчахъ и не търсехъ срѣща съ васъ. Но това не можеше така да ородѣлява. Трѣбва да напусна Вашингтонъ идущата едмица. Ме мога да замина, безъ да съмъ получилъ окончателенъ отговоръ отъ васъ!

Като свърши графа писмото си, протегна се на студениотъ плочи и потъна въ единъ спокоенъ сънъ. Въпрѣки ужасната смъртъ, която го застрашаваше той можа да заспи.

Осждениятъ се събуди отъ това, че една блѣскава свѣтлина иу бѣ паднала право въ лицето, и той измърмори:

„Азъ съмъ готовъ!“

Но вмѣсто джелатина, когото той очакваше, въ мрачната килия стоеше единъ снаженъ и благороденъ на видъ човѣкъ, който държеше за ржка едно хубаво, като ангелъ на около 5 години дете. Той бѣ подкупилъ стражаритъ и така бѣ добилъ достѣпъ до осждения.

„Сандор! Сандор!“ — извика осждения и сълзитъ ржката по лицето му. Колко съмъ щастливъ че мога да те стисна още веднѣжъ до сърдечето си. О, колко благодаря Богу за тази милостъ!“

Той прегърна съ двеѣ си ржце хубавото русоко дете и го целуваше непрестанно. Графъ Семиятски гледаше на смъртъта презрително, безъ да му мигне око, обаче когато поиска да си вземе събогъ за винаги отъ сина си, тогава ржката сълзитъ отъ очитъ.

— Татко не можешъ ли да дойдешъ съ насъ? — попита малкия Сандоръ съ безпокойствие. Татко, милиятъ татко, не оставай повече въ това страшно мѣсто!

— Азъ си отивамъ отъ тукъ, още днесъ, любимице мое, — отповори графа съ утешителенъ гласъ.

Следъ това прегърна човѣка, който бѣ довелъ Сандора и каза:

— Какъ да ти благодаря, за тази приятелска услуга, скъпий ми Богомиле?

— Не ми благодаря! — отговори графъ Богомилъ фонъ Таборъ печално и после промѣли съ нисъкъ гласъ:

— Ахъ, Александре, сърдечето ми се къса, че не съмъ въ състояние да направя нѣщо друго за тебе. Азъ поставихъ въ движение небето и земята, за да те спася, обаче всичкото бѣше напусто. Но, ако не мога те запазя отъ ужасната смъртъ то заклевамъ ти се, че ще бжда на сина ти като баща.

Собствениятъ ви синъ въ Висбаденъ е много боленъ и при всичкитъ грижи е въ безнадежно положение, Азъ ще замина съ твоя синъ за Германия и то съ утрешния влакъ. Ако бедния ми синъ е починалъ, ще замѣлча смъртъта му и ще представя синъ ти за мой.

Естествено ще се върна въ Русия следъ много години и тогава никой не ще може ми докажа, че Сандоръ не е мой синъ.

— Ами твоята съпруга? — попита тихо и боязливъ осждения на смъртъ. Тя ще се съгласи ли?

— Тя е мъртва, — промърмори Таборъ съ оборнато на страна лице, понеже не искаше да изповѣда на умирающия си приятелъ, че жена му гнусно го бѣ напуснала и, че найното му дете, което въ Басваденъ издѣхваше безъ спасение, не бѣше неговъ синъ, при всичко, че носеше неговото име.

— Бедний, бедний мой приятелю, — промърмори осждения, като целуно следъ това графа Таборъ и му благодарилъ съ слъзи на очи за голѣмата приятелска услуга. Той заключи съ думитъ: „Ти ми направи лека смъртъта. Богъ да те възнаградъ!“

Едно звънче захвана тихо и жално да звъни, слабитъ тонове на което звучаха като въздишки.